

[Tove Lindbo Larsen.]

blive prioriteret højt i den kommende tid, sådan at vi forholdsvis snart kan se et udspil fra regeringen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Brøndlund Nielsen* til indenrigsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at der i retningslinjerne for sygehusplanlægningen tages bl. a. sociale forhold i betragtning ved, at det tilkendegives, at nogle behandlinger og undersøgelser fortsat bedst kan ske decentraliseret?“

Skriftlig begrundelse.

Det er tendensen i øjeblikkets sygehusplanlægning, som det senest er kommet til udtryk i indenrigsministeriets vejledning af 8. juni 1971, at der i de enkelte amter skal være ét stort hospital, der kan danne baggrund for den voksende specialisering. Rimelige lægelige hensyn ligger bag, men der tiltrænges en tilkendegivelse om de nærmere retningslinjer for de andre, mindre sygehuses stilling. Overvejelserne om disse sygehuses fremtid synes at blive slået hen med, at der foreløbig slet ikke er midler til de store investeringer, en fuldstændig centralisering kræver. De mindre sygehuse vil derfor fortsat bestå, men der advares mod nævneværdige investeringer i dem.

Vejledningen går vidt i centraliseringsønsket, bl. a. tales om en centralisering af skadebehandlingen på længere sigt. Amterne foranlediges ud fra retningslinjerne til at behandle de mindre sygehuse stedmoderligt. Dette finder jeg uheldigt ud fra det principielle synspunkt, at der også i fremtiden må lægges vægt på, at det er ønskeligt, at der findes sygehuse i nær tilknytning til borgerne. Dette er begrundet i såvel behandlingsmæssige som sociale og økonomiske synspunkter. Tendensen i retningslinjerne må også forekomme uheldig ud fra den stigende erkendelse af socialmedicinens betydning, som der er for tiden.

Brøndlund Nielsen: Alle ønsker selvfølgelig at få den bedst mulige behandling, når man bliver syg, og det kan være svært for os andre at blande os i lægernes sagkyndige vurderinger. Men jeg har lagt mærke til, at

de retningslinjer fra 8. juni, som jeg henviser til, vedrørende sygehusplanlægningen først og fremmest er blevet udformet, efter at man har rådspurgt sig hos foreningerne for de lægelige specialer. Jeg mener, at resultatet af en række almene overvejelser må være, at det ikke kan være rigtigt, at der skal ske en så stærk centralisering af sygehuse.

Mange almene hensyn kunne nævnes. Jeg kan f. eks. henvise til betydningen af, at der er flere hospitaler rundt om til behandling af de sørgeligt mange trafikofre. Jeg tror heller ikke, at det vil være billigere med en centralisering. Der vil f. eks. blive store udgifter i form af tabt arbejdsfortjeneste og til transport både ved behandlinger og ved besøg. Hertil kommer, at en række menneskelige forhold, f. eks. hvordan patienter og personale befinder sig, næppe løses mest tilfredsstillende på meget store, centrale hospitaler.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg vil gerne understrege, at når de vejledende retningslinjer for planlægning af sygehusvæsenets fremtidige udbygning peger på, at der bør finde en centralisering sted inden for de enkelte amters sygehusvæsen, skyldes det navnlig ønsket om, at de lægevidenskabelige fremskridt i videst muligt omfang udnyttedes til gavn for den enkelte patient, kombineret med ønsket om den mest økonomiske udnyttelse af bestående ressourcer.

Spørgeren har anmodet mig om at tilkendegive, at nogle behandlinger og undersøgelser bedst kan foregå decentraliseret. Hertil er at sige, at ud fra rent lægelige hensyn kan vel ingen behandling eller undersøgelse siges at kunne ske bedst decentraliseret, men jeg må naturligvis give spørgeren ret i, at også andre hensyn end rent lægelige må veje med, når retningslinjerne for sygehusvæsenets struktur skal afstikkes. Disse andre hensyn, f. eks. de af spørgeren nævnte sociale hensyn, kan nok i mange tilfælde motivere, at visse undersøgelser og nogen behandling og pleje foregår lokalt.

I den forbindelse må jeg måske også nævne, at indenrigsministeriet har anbefalet, at der finder en udbygning af den private lægepraksis sted, navnlig derved at flere læger samles eventuelt med andre medicinske personalegrupper i lægehuse eller helsecentre.